

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 3. september 2012
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Steffen Dysted Mattsson
Sagsnr.: 2012-0030-0885
Dok.: 524172

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 921 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. juli 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Frederik Gammeltoft

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. 921 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, hvor mange af de indsatte i danske fængsler, der aktuelt kan hjemsendes til afsoning i eget land jf. et EU-direktiv herom, samt redegøre for den indsats ministeriet og/eller Kriminalforsorgen gør i den forbindelse.”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der bl.a. har oplyst, at der pr. 1. august 2012 var i alt 135 personer, der afsonede fængselsstraf i kriminalforsorgens institutioner, og som var registreret som statsborgere i et andet EU-land.

I den forbindelse bemærkes, at det nævnte antal personer ikke umiddelbart kan tages som udtryk for det antal personer, som det faktisk vil være muligt at overføre i medfør af EU-rammeafgåelsen om overførelse af domfældte (2008/909/RIA) eller andre internationale retsakter om overførelse af domfældte.

Som Justitsministeriet tidligere har redegjort for – bl.a. i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. 421 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg – vil en EU-medlemsstat bl.a. kunne nægte at overtage fuldbyrdelsen af den idømte sanktion, hvis anmodningen herom først modtages på et tidspunkt, hvor den domfældte mangler at afsone mindre end seks måneder af den idømte straf. En EU-medlemsstat vil således uden videre være berettiget til at nægte overførelse af en person, som er idømt en straf på mindre end 6 måneders fængsel.

I øvrigt bemærkes, at det ofte også vil være forbundet med praktiske vanskeligheder at nå at gennemføre den fysiske overførelse af personer, der kun er idømt korterevarende frihedsstraffe, inden det tidspunkt, hvor de efter de gældende danske regler vil kunne prøveløslades (eventuelt i forbindelse med en dom til udvisning). F.eks. vil en person, der i Danmark er idømt 6 måneders fængsel, som udgangspunkt kunne prøveløslades efter 4 måneder – og efter omstændighederne (f.eks. når der er tale om udviste udlændinge) endnu tidligere – hvortil kommer, at der ofte vil skulle ske fradrag for perioder med varetægtsfængsling, ligesom der skal tages højde for den sagsbehandlingstid, der er nødvendig for, at myndighederne i det EU-

land, der anmodes om at overtage fuldbyrdelsen, kan vurdere, om anmodningen kan imødekommes.

Det vil således – som Justitsministeriet også tidligere har redegjort for bl.a. i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. 421 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg – også efter rammeafgørelsen i praksis være vanskeligt at nå at overføre personer, som kun er idømt en korterevarende frihedsstraf.

2. Om sagsgangen i overførelsessager har Direktoratet for Kriminalforsorgen oplyst følgende:

”... [D]et er Direktoratet for Kriminalforsorgen, der foretager den indledende sagsbehandling af sager om overførsel efter EU-rammeafgørelsen.

Når en person er idømt frihedsstraf og anklagemyndigheden har meddelt fuldbyrdelsesordre, sender politiet normalt sagen til Direktoratet for Kriminalforsorgen. Hvis der er tale om en dømt, hvor det kan være relevant at søge overførsel til et andet EU-land udvirket, indhenter direktoratet indledningsvis de nødvendige oplysninger om den indsatte fra den institution, hvor den pågældende er placeret eller skal placeres.

Direktoratet har endvidere i december 2011 bedt institutionerne om også selv at være opmærksomme på, om der i institutionen anbringes indsatte, der er statsborgere i et andet EU-land, og for hvem overførsel kan være relevant. I givet fald skal institutionerne udfylde et skema og indsende det til direktoratet. Baggrunden for denne procedure er, at det kan forekomme, at direktoratet ikke bliver bekendt med en mulig overførelsessag, fx fordi politiets underretning om, at den pågældende skal udstå fængselsstraf, efter reglerne undtagelsesvis sker direkte til institutionen.

Vurderes det herefter, at betingelserne for overførsel er til stede, sender direktoratet sagen til Justitsministeriets departement, som varetager den videre sagsbehandling og kontakten til de relevante udenlandske myndigheder.”

3. Justitsministeriet kan om sagsgangen i overførelsessager supplerende oplyse, at ministeriet efter at have modtaget sagen fra Direktoratet for Kriminalforsorgen og en udtalelse fra den relevante politikreds vurderer, om – og i givet fald efter hvilket retsgrundlag – der er grundlag for at rette henvendelse til myndighederne i det pågældende EU-land med henblik på, at den domfældte overføres til strafafsoning der. Justitsministeriet foretager i den forbindelse ligeledes en vurdering af, om de formelle betingelser

for, at der kan ske overførelse, ud fra de foreliggende oplysninger må antages at være opfyldt.

Hvis Justitsministeriet finder, at der er grundlag for at rette henvendelse til myndighederne i en anden EU-medlemsstat med anmodning om, at medlemsstaten i medfør af rammeafgørelsen anerkender dommen og fuldbyrder sanktionen, fremsender ministeriet en udfyldt standardattest og den relevante dom, som idømmer sanktionen, til myndighederne i den pågældende medlemsstat. Det kan i forbindelse med sagsbehandlingen eventuelt være nødvendigt med yderligere korrespondance mellem Justitsministeriet og de relevante danske og/eller udenlandske myndigheder, herunder Direktoratet for Kriminalforsorgen og anklagemyndigheden.

Hvis myndighederne i den EU-medlemsstat, hvortil standardattesten og den relevante dom er fremsendt, beslutter at anerkende dommen og overtage fuldbyrdelsen, anmoder Justitsministeriet den relevante politikreds om snarest muligt – eventuelt via Interpol – at træffe nærmere aftale med myndighederne i det pågældende land om overførelsens praktiske gennemførelse. Det følger af rammeafgørelsen, at den domfældte som udgangspunkt skal overføres senest 30 dage efter, at fuldbyrdesstatens endelige afgørelse om at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen er truffet.

4. Som Justitsministeriet også tidligere har oplyst – senest i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. 1054 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg – forventes EU's rammeafgørelse om overførelse af domfældte at gøre det nemmere at overføre EU-borgere, der er dømt i en anden EU-medlemsstat, til afsoning i deres hjemland.

For at medvirke til at sikre en effektiv gennemførelse og anvendelse af rammeafgørelsen i praksis har Justitsministeriet – ligesom flere andre EU-landes relevante myndigheder – bl.a. fokus på, hvorvidt der kan peges på yderligere tiltag, som kan medvirke til at sikre medlemsstaternes effektive gennemførelse af rammeafgørelsen. Eksempelvis lagde det danske EU-formandskab på det uformelle rådsmøde i januar 2012 op til at drøfte rammeafgørelsen og dens gennemførelse i medlemsstaterne, ligesom Justitsministeriet deltager i flere internationale fora, der skal støtte op om gennemførelsen og den praktiske anvendelse af rammeafgørelsen.

Det kan endvidere nævnes, at også EU-Kommissionen med jævne mellemrum holder opfølgingsmøder, hvor Kommissionen og de enkelte med-

lemsstater kan udveksle erfaringer og drøfte, hvordan det sikres, at implementeringen af rammeafgørelsen gennemføres hurtigst og bedst muligt.

Der er således både fra Danmarks, andre EU-medlemsstaters og Kommissionens side fokus på at sikre, at EU-rammeafgørelsen om overførelse af domfældte gennemføres og anvendes hurtigst og bedst muligt, ligesom der allerede er iværksat en række initiativer, der skal være med til at støtte op herom.